

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 02 0 K 000014 25 Kž
Sarajevo, 08.12.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Ismete Mujanović kao predsjednice vijeća, Sonje Radošević, dr. sci. Mirze Hukeljića, Jasmine Begić i Žane Knežević kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Senide Kurtović, u krivičnom predmetu protiv optuženog N.M., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 171. stav 1., u vezi sa članom 20. ranije važećeg Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe branitelja optuženog N.M., izjavljene protiv presude Kantonalnog suda u Odžaku broj 02 0 K 000014 02 K od 02.10.2025. godine, u prisustvu federalne tužiteljice Anele Garčević Hukić, branitelja optuženog N.M., advokata Zorana D. Rakića iz Odžaka i optuženog N.M., donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba branitelja optuženog N.M. se odbija kao neosnovana i presuda Kantonalnog suda u Odžaku broj 02 0 K 000014 02 K od 02.10.2025. godine, potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Odžaku broj 02 0 K 000014 02 K od 02.10.2025. godine, optuženi N.M. je oglašen krivim da je počinio krivično djelo Ubistvo iz člana 171. stav 1., u vezi sa članom 20. stav 1. ranije važećeg Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (Službene novine FBiH broj 43/98, 15/99 i 29/00, u daljem tekstu: ranije važeći KZ FBiH), pa ga je sud primjenom navedene zakonske odredbe i primjenom članova 37. stav 1., 41. tačka 1., u vezi sa članom 20. stav 2. i članom 42. stav 1. tačka 1. ranije važećeg KZ FBiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, u koju kaznu mu se na osnovu člana 48. stav 1. ranije važećeg KZ FBiH uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 23.03.2002. godine do 08.07.2002. godine, te od 11.06.2025. godine, pa sve dok pritvor traje. Istom presudom, na osnovu članova 88. i 89. ranije važećeg Zakona o krivičnom postupku FBiH (Službene novine FBiH broj 43/98 i 23/99, u daljem tekstu: ranije važeći ZKP FBiH), optuženi je obavezan da nadokadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 700,00 KM, kao i troškove sudskog paušala u iznosu od 200,00 KM

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branitelj optuženog N.M., advokat Zoran D. Rakić iz Odžaka (u daljem tekstu: branitelj optuženog), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postuka,

pogrešne primjene materijanog prava i odluke o kazni, s prijedlogom da se uvažavanjem njegove žalbe pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se pobijana presuda preinači „u smislu žalbenih razloga“.

Kantonalni tužitelj iz Odžaka je podnio odgovor na žalbu branitelja optuženog, s prijedlogom da se ta žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T02 0 KTŽ 0000721 25 od 11.11.2025. godine, predložila da se žalba branitelja optuženog N.M. odbije kao neosnovana i potvrdi presuda Kantonalnog suda u Odžaku broj 02 0 K 000014 02 K od 02.10.2025. godine.

Na sjednici vijeća ovog suda koja je održana u smislu člana 365. stav 1. ranije važećeg ZKP FBiH, branitelj optuženog je u cijelosti ostao kod osnova, navoda i prijedloga iz podnesene žalbe, a optuženi N.M. se u cijelosti pridržio navodima svog branitelja. Na istoj sjednici, federalna tužiteljica je ostala kod navoda i prijedloga iz datog odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja, kao i kod navoda i prijedloga iz podneska od 11.11.2025. godine.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda branitelja optuženog, kao i po službenoj dužnosti u u smislu člana 370. stav 1. ranije važećeg ZKP FBiH, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Branitelj optuženog smatra da u pobijanoj presudi, unatoč upozorenju iz rješenja Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj KŽ-429/02 od 08.06.2004. godine, opet nisu dati razlozi za, kako navodi u žalbi, subjektivna obilježja krivičnog djela za koje je njegov branjenik pobijanom presudom oglašen krivim, odnosno razlozi za eventualni umišljaj. Iako u žalbi izričito ne navodi, iz sadržine ovog žalbenog navoda proizilazi da branitelj ukazuje na nedostatak razloga o ovoj odlučnoj činjenici i na učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 358. stav 1. tačka 11. ranije važećeg ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude (strana 6., pasus zadnji i strana 7., pasus prvi), je vidljivo da je prvostepeni sud u svemu dao jasne i određene razloge za zaključak da je optuženi krivično djelo za koje ga je pobijanom presudom oglasio krivim, učinio sa eventualnim umišljajem. Stoga, kako pobijana presuda sadrži razloge o psihičkom odnosu optuženog prema krivičnom djelu za koje je oglašen krivim, nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 358. stav 1. tačka 11. ranije važećeg ZKP FBiH.

Nadalje, branitelj optuženog bitnu povredu odredaba krivičnog postupka vidi u tome što prvostepeni sud „u odnosu na kvalifikaciju i pravila postupka“ nije primijenio blaži zakon u konkurenciji krivičnog zakona koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela i krivičnog zakona važećeg u vrijeme suđenja, tim prije što „kazneni zakon važeći u vrijeme suđenja“ omogućava

primjenu instituta zaključenja sporazuma sa nadležnim tužiteljstvom i postizanje blaže kazne za optuženog. Iako branitelj smatra da je iz naprijed navedenih razloga učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka (u žalbi ne navodi koja), iz sadržine ovih žalbenih navoda proizilazi da branitelj ukazuje na povredu Krivičnog zakona iz člana 359. stav 4. ranije važećeg ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog nisu osnovani.

Neosnovanim se ocjenjuje žalbeni navod branitelja da prvostepeni sud u konkretnom slučaju nije primijenio blaži zakon. S tim u vezi, prvostepeni sud je na strani 7., pasus 5., obrazloženja pobijane presude, naveo da je u konkretnom slučaju primijenio odredbe Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine koji je bio na snazi u vrijeme počinjenja krivičnog djela, obzirom da je taj Krivični zakon blaži za optuženog iz razloga što je za krivično djelo Ubistvo iz člana 171. stav 1. prema tom Krivičnom zakonu zapriječena kazna zatvora u trajanju od pet do petnaest godina, a da je prema važećem Krivičnom zakonu za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. zapriječena kazna zatvora u trajanju od pet do dvadeset godina. Nadalje, ne predviđa Krivični zakon mogućnost zaključenja sporazuma, kako to branitelj pogrešno u žalbi navodi, već procesni zakon. S tim u vezi, navod da je u konkretnom krivičnom predmetu trebalo primijeniti odredbe važećeg ZKP FBiH zato što važeći procesni zakon predviđa mogućnost zaključenja sporazuma sa nadležnim tužiteljstvom i „postizanje blaže kazne“, nije osnovan. Navedeno stoga što se institut primjene blažeg zakona, kako je to vidljivo iz odredbe člana 5. stavovi 1. i 2. sada važećeg KZ FBiH i odredbe člana 4. stavovi 1. i 2. ranije važećeg KZ FBiH, odnose na primjenu materijalnog, a ne na primjenu procesnog zakona. Osim toga, članom 452. stav 3. sada važećeg ZKP FBiH je propisano da će se postupci u predmetima u kojima je optužnica stupila na pravnu snagu (što je u konkretnom predmetu slučaj), nastaviti po dosadašnjim propisima, osim ako odredbom ove glave nije drukčije određeno.

Potom, branitelj optuženog u žalbi navodi da je optuženi počinio krivično djelo zato što su mu bivša supruga i njen ljubavnik „radili o glavi“ jer su znali da optuženi u kući drži gotov novac u iznosu od 200.000,00 KM, iz kojeg razloga je optuženi ranije bio napadnut od strane osoba koje je angažovao oštećeni, pa su navedene okolnosti imale za posljedicu da je optuženi pucao iz automata kao znak upozorenja, a ne da bi oštećenog lišio života. Slijedom navedenog, po mišljenju branitelja optuženog, njegov branjenik je imao svijest da mu je život ugrožen, zbog čega pri izvršenju djela bio u stanju nužne odbrane.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude.

Iz spisa predmeta slijedi da je branitelj i u postupku pred prvostepenim sudom isticao da je optuženi prije inkriminisanog događaja bio napadnut od strane oštećenog jer su mu oštećeni i njegova bivša supruga „radili o glavi“, povodom kojih prigovora se prvostepeni sud očitovao na strani 8., pasus drugi obrazloženja pobijane presude, navodeći jasne i određene razloge zašto navedeni prigovor odbrane nalazi neosnovanim. Datim razlozima suda branitelj optuženog se ne bavi. Nadalje, prema odredbi člana 10. stav 2. ranije važećeg KZ FBiH, nužna odbrana je ona

odbrana koja je neophodno potrebna da učinitelj od sebe ili drugog odbije istovremeni protivpravni napad i koja je srazmjerna napadu. Kako iz dokaza u spisu predmeta jasno proizilazi, optuženi je kritične prilike ispalio u lijevu stranu vozila u kojem se nalazio oštećeni najmanje 24 metka, pa kako nije bilo protivpravnog i istovremenog napada od strane oštećenog, to su neprihvatljivi žalbeni navodi branitelja da je optuženi imao svijest da mu je život ugrožen i da je postupao u nužnoj odredbi

Branitelj optuženog smatra da je pogrešan zaključak suda da je svijest optuženog u vrijeme izvršenja krivičnog djela bila smanjena ali ne bitno, jer je optuženi kako navodi u žalbi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio u jako alkoholiziranom stanju, ali zbog propusta istrage nije izvršena analiza neposredno nakon izvršenja djela. Međutim, kako branitelj ove žalbene navode nije ničim potkrijepio, to oni kao takvi ne mogu dovesti u pitanje pravilnost pomenutog zaključka prvostepenog suda. Osim toga, budući da je branitelj navedeno isticao i u postupku pred prvostepenim sudom, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi (strana 7., pasus treći), naveo razloge zbog čega ove navode odbrane nalazi neosnovanim. Datim razlozima suda žalba se ne bavi, niti ih dovodi u pitanje, pa se pravilnost pobijane presude neosnovano dovodi u pitanje identičnim navodima ponovljenim u žalbi kada razlozi prvostepenog suda o tim navodima nisu dovedeni u pitanje.

Branitelj optuženog smatra da je izrečena kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine prestrogo odmjerena, budući da je optuženi priznao izvršenje predmetnog krivičnog djela, izrazio žaljenje i kajanje, izvinio se oštećenom, da je otac troje djece, da je od izvršenja proteklo 23 godine, kao i da je optuženi teško hronično bolestan, zbog čega mu je boravak u pritvoru ili zatvoru višestruko teži.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud, u skladu sa članom 40. ranije važećeg KZ FBiH, cijenio okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća. Kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog sud je cijenio da je optuženi priznao izvršenje predmetnog krivičnog djela, izrazio kajanje, izvinuo se oštećenom, kao i da optuženi ni prije ni poslije izvršenog krivičnog djela nije osuđivan, da je optuženi invalidski penzioner, osoba starije životne dobi sa dosta narušenim zdravstvenim stanjem. Kao otežavajuće okolnosti na strani optuženog sud je cijenio iskazanu upornost i odlučnost pri izvršenju krivičnog djela (noću izvršio pripreme uzimajući automatsku pušku, u zasjedi čekao dolazak oštećenog, a potom rafalnom paljbom pucao na vozilo u kojem se nalazio oštećeni). Cijeneći sve naprijed navedene okolnosti, kao i da je predmetno krivično djelo ostalo u pokušaju, prvostepeni sud je našao da se i ublaženom kaznom zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine može postići svrha kažnjavanja. Pritom je prvostepeni sud cijenio neosnovanim navode branitelja optuženog kojima je potencirao izricanje manje kazne zbog proteka vremena od počinjenja krivičnog djela, obzirom da je veliki protek vremena rezultat nedostupnosti i bjekstva optuženog, pa ta okolnost ne može biti cijenjena kao olakšavajuća okolnost.

Dakle, kako je to vidljivo iz obrazloženja pobijane presude, prvostepeni sud je cijenio sve olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, na koje i branitelj u žalbi ukazuje, osim da je optuženi otac troje djece. Međutim okolnost da je optuženi otac troje punoljetne djece, nije od takvog značaja da bi dovela u pitanje odluku o kazni. Stoga, kako naprijed iznesenim žalbenim navodima branitelja optuženog nije dovedena u pitanje pravilnost odluke o kazni, i po ocjeni ovog suda izrečena kazna zatvora u trajanju navedenom u izreci pobijane presude je adekvatna i potrebna za postizanje svrhe kažnjavanja, u smislu odredbe člana 33. ranije važećeg KZ FBiH.

Iz navedenih razloga je ovaj sud, na osnovu člana 377. ranije važećeg ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbu branitelja optuženog N.M. odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničarka
Senida Kurtović,s.r.

Predsjednica vijeća
Ismeta Mujanović,s.r.